

har fået i Retsudvalget, f.eks. med ministerens besvarelse af 24. maj 1996, der var vedhæftet et bilag, almindelig del, bilag 479, så ville mange af de spørgsmål, hr. Tom Behnke i dag har rejst om hele ejerproblematikken, være afklaret for ham. Der er i sidevis redegjort for hele overdragelsesproblematikken om »Scandinavian Star«.

Og hvis hr. Behnke og hr. Søndergaard vil stille det spørgsmål: Hvem er egentlig ejer, hvis man i dag den 22. maj ved en mundtlig aftale køber en fast ejendom og først skal betale den hen ad vejen? Ja, så er man det, når man er køber i dag. Om man så betaler den eller ej kan have nogle konsekvenser. Så jeg synes, at det vil være en idé, hvis de to ordførere gjorde lidt mere ud af, hvad der civilretligt, tinglysningsretligt, obligationsretligt ligger i begrebet ejerforhold.

Spørgsmålet har været rejst, om de informationer, der er fremgået af pressen, især i Jyllands-Posten, kan føre til iværksættelse af nye initiativer. Det er jo det, der har begrundet forespørgslen. Ikke efter min mening. Ministeren har ikke ment det og har givet en udførlig redegørelse herfor både i dag og i besvarelser til Retsudvalget og til de berørte personer. Den begrundelse og de synspunkter, ministeren har anført, finder Venstre ingen grund til at anfægte.

Gennem Retsudvalget er jeg også bekendt med de meget udførlige svar, som man den 29. januar i år dels sendte den norske advokat Komnæs og dels sendte en repræsentant for støttegruppen i Korsør om hele spørgsmålet – også de nye informationer, der har været fremme.

Disse svar viser, hvorledes man i ministeriet har udstrakt den service, man kan give nogen overhovedet, så langt som gørligt. Man har givet aktindsigt, man har holdt talrige møder, man har givet de interesserede personer her lejlighed til at fremkomme med synspunkter. Så har man truffet sin afgørelse, og man er gået længere end blot at give en besvarelse af: Hvad er det? Nu er der sket forældelse. Man er gået ind i at vurdere: Hvad nu, hvis der alligevel ikke var forældelse, hvad så?

Så seriøst og grundigt har man behandlet spørgsmålet i ministeriet. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst grund til herefter at kritisere ministeriets behandling af sagen.

Da jeg her i formiddag kom ned på min plads, så lå der sådan en seddel på mit bord, og jeg fik at vide, at det var hr. Behnke, der havde delt den rundt her i Folketingssalen, hvor der står:

»Justitsministeriet som advokatkontor for »Scandinavian Star«-redere«. Jeg har ikke selv set hr. Behnke aflevere den, men jeg har fået at vide, at det var hr. Behnke.

I den der lille brochure, kan man kalde det, siges det nederst – det er skrevet på norsk, kan jeg se: »Skal det danske Justitsministerium fortsat fungere som advokatkontor for de virkelige »Scandinavian Star«-redere og deres mægtige venner?« Ærligt talt, vil jeg sige til hr. Behnke, er det værdigt at dele sådan nogle løbesedler rundt? Jeg tager afstand fra det.

Ved Højesterets dom blev, som ministeren har sagt, Henrik Johansen og Ole B. Hansen fradømt retten til at beskæftige sig med skibsfart osv. uden tidsbegrænsning. En meget vid for- mulering. Jeg har sjældent set en rettighedsfrakendelse gående så vidt som den, der her blev idømt ved Højesteret.

Det er ikke en for vidtgående frakendelse efter min mening. Jeg synes, det er helt på plads, når man kender de herrers meritter som beskrevet i sagen. Jeg håber, at ministeren er enig med mig i, at det er meget ønskeligt, at både danske og udenlandske myndigheder – jeg tænker på politiet og skattevæsenet, søfartsmyndigheder – til evig tid holder øje med de to herrer.

Det har vi lov til, det er myndighedernes opgave at sikre, at en dom fuldbyrdes, og at en rettighedsfrakendelse ikke tilsidesættes. Og det vil være ønskværdigt, for deres grænseløse fantasi med hensyn til selskabsdannelser og involvering i skibsfart nødvendiggør, at man til evig tid holder øje med dem. Det vil jeg håbe at ministeren er enig med mig i, for det kan politiet og andre myndigheder faktisk godt gøre sådan uden at bruge alt for mange ressourcer i disse her ressourceknappe tider.

Ministeren gav også udtryk for, at hvis nogen er i besiddelse af nyt materiale af betydning for sagen, så vil de relevante myndigheder få mulighed for at få det vurderet. Heri ligger vel også, det må jeg antage, at hvis det er informationer, som andre lande kunne være interesseret i, så vil disse lande få det tilstillet, når det kan ske inden for rammen af internationale overenskomster eller følger af almindelige principper om udveksling af oplysninger myndighederne imellem.

Sådan er det jo heldigvis blevet i forbindelse med bekæmpelse af international kriminalitet: at en bred udveksling af informationer helt legitimt kan finde sted. Den tilkendegivelse, ministeren her giver, lægger Venstre stor vægt på.